propter affixa euanescat ה radicis tertia, facta motionum retrogradatione, seua in quod mutandum esset primæ syllabæ, si tres radicales exprimerentur literę, perditur eadem seruata motione ante pronomen, quæ & in פָּקַד. vt גָּלָהוּ pro גִּלָּהוּ, גָּלוֹ pro גִּלָּהוֹ, גָּלָה pro גִּלָּהָה, גָּלָהּ pro גִּלָּהָהּ, גָּלָךְ pro גִּלָּהָךְ, גָּלָךְ pro גִּלָּהָךְ, גָּלַנִי pro גִּלָּהָנִי, &c.

Verba neutra, eò quòd illorum actus in alium non transeat, aliorum more inseparata non admittunt pronomina. Quin subaudiēda est præpositio aliqua cōmoda. vt, יָגוּר עִמְּךָ pro יָגוּר, habitabit tecum. Iob. 31.

Superest adhuc, vt iam finem verborum faciam, in passiuis verbis quanuis ab affixis abhorreant, infinitiuum affixa interdum admittere: sed ita, vt (eò quòd מָקוֹר infinitiuus dicatur) per nomina commodè verti possit. vt, בְּיוֹם הִבָּרְאָם, in die (quo) creati sunt ipsi, siue in die creationis illorū, Gen. 5. sic בְּיוֹם הִבָּרְאֲךָ, in die creari te, (quo creatus fuisti tu) siue creationis tuæ, Ezechiel. 28. & alia.

Affixa cum partibus indeclinabilibus.

Cùm ex obseruatione prescriptarum regularum, facilimum sit inseparata pronomina cum partibus indeclinabilibus componere: ac cùm rara sit compositio affixorum cum particulis his, non in huiusmodi persequendis diu immorabor.

Affixa cum aduerbio.

אֵין vel אַיִן Non

אֵינֶנִּי* vel אֵינֶנּוּ, אֵינֶנָּה vel אֵינֶנוּ, אֵינֶךָ, אֵינֶכָה vel אֵינֶכִי*, אֵינָם vel אֵינֶנָּם, אֵינָמוֹ vel אֵינֶנִי, אֵינֶכֶם vel אֵינְכֶן, אֵינֵנוּ, אֵינָהּ vel אֵינֶנָּהּ

* In pronomine primę personę נִי aliquādo in supplementum נ aduerbij ponitur daghes

ghes, aliquando verò ad euphoniam in accentu distinguēte.

* Daghes ad ornatū lectionis hîc vbique.

Præpositio אֵת tum ad euphoniam, tum vt differat ab articulo, cum affixis recipit propriè daghes in ת.

הִנֵּה vel הֵן Ecce.

הִנֵּהוּ* vel הִנֵּהוּ, הִנֵּהָ, הִנֵּךְ, הִנֵּךְ, הִנֵּנִי vel הִנֵּנִי, הִנֵּם, הִנָּן, הִנְּכֶם vel הִנְּכֶן, הִנָּנוּ vel הִנֵּנוּ

Affixa cum præpositione.

In ב.

בּוֹ, בָּהּ, בָּךְ, בָּךְ, בִּי, בָּם vel בָּהֶם, בָּן vel בָּהֶן, בָּכֶם, בָּכֶן, בָּנוּ

אֵת cum, à vel ab, ex, vel de.

אִתּוֹ, אִתָּהּ, אִתָּךְ, אִתָּךְ, אִתִּי, אִתָּם, אִתְּכֶם, אִתְּכֶן, אִתָּנוּ.

Præpositiones quædam adhuc sunt, quæ tantùm more nominum mascul. pluralis numeri regentium genitiuum casum, sortiuntur affixa. vt, אַחַר vel אַחֲרֵי i. Post, posteaquàm.

אַחֲרָיו, אַחֲרֶיהָ, אַחֲרֶיךָ, אַחֲרֶיךָ, אַחֲרַי, אַחֲרֵיהֶם, אַחֲרֵיכֶם, אַחֲרֵיכֶן, אַחֲרֵינוּ

עַל vel עֲלֵי supra, contrà.

עָלָיו, עָלֶיהָ, עָלֶיךָ, עָלַיִךְ, עָלַי, עָלֵיהֶם, עָלֵיהֶן, עָלֵיכֶם, עָלֵיכֶן, עָלֵינוּ.

אֶל vel אֶלֵי Ad, in, apud, super.

אֵלָיו, אֵלֶיהָ, אֵלֶיךָ, אֵלַיִךְ, אֵלַי, אֵלֵיהֶם vel אֵלֵיהֶן, אֵלֵיכֶם vel אֵלֵיכֶן, אֵלֵינוּ.

תַּחַת Infra, sub, subtus, pro.

תַּחְתָּיו, תַּחְתֶּיהָ vel תַּחְתָּיהָ, תַּחְתֶּיךָ, תַּחְתֵּךְ vel תַּחְתֵּי, תַּחְתֵּיהֶם vel תַּחְתֵּיהֶם, תַּחְתֵּיכֶם, תַּחְתֵּיכֶן, תַּחְתֵּינוּ.

Cætera ab vsu postulanda.

De septem seruilium literarum מִשֶּׁה וְכָלֶב *functione.*

מ Factum est ex integra prępositione מִן à vel ab, ex vel de, in, præ, ob, per propter, vnde, quia nusquā seorsim

JOANNES QUINQUARBOREUS *Institutiones in Linguam Hebraicam* PARIS, 1559 BERNARD M. ROSENTHAL COLLECTION Octavo